

[Ivar Nørgaard]

god tid i samarbejde mellem Markedsudvalget og regeringen finder ud af, hvilke input der skal være til Ministerrådet til denne rapport.

Når de tre rapporter er afleveret, er det meningen, at en arbejdsgruppe skal lave forberedelser til regeringskonferencen. Her er det meget vigtigt for os, at denne arbejdsgruppe ikke bliver en gruppe af såkaldte vismænd, som opbygger luftkasteller uden kontakt med befolkningerne og politikerne.

Det glæder mig derfor, at man i hvert fald i første omgang nåede frem til, at det skulle være en arbejdsgruppe nedsat af udenrigsministrene. Så må man håbe, at de andre landes udenrigsministre ikke forfalder til at udpege sådanne frit i luften svævende vismænd. I hvert fald bør vi sikre, at den, vi udpeger, har tæt kontakt med politikerne og befolkningen her i landet, for så har vi mulighed for at få fastlagt den del af indholdet for en regeringskonference, som vi tillægger vægt.

Som de to ministre stærkt understregede, er det åbenbart, at vi lægger afgørende vægt på, at man i fællesskab gør en større indsats for at afskaffe arbejdsløsheden. Men det er også vigtigt, at vi interesserer os meget for, hvordan institutionerne skal se ud i fremtiden. Her i Danmark ønsker vi ikke – i hvert fald ikke flertallet af os – at Europa-Parlamentet skal have lovgivende magt; men jeg tror, der er flertal for, at Europa-Parlamentet skal have initiativret, så det ikke kun er Kommissionen, der har denne ret. Vi skal arbejde os frem til helt konkrete metoder, der sikrer, at Europa-Parlamentet får kontrol med Kommissionen og også kontrol med, hvorvidt medlemslandene implementerer det, som de har vedtaget i Ministerrådet. Det tror jeg vi allerede skal give et forslag til, når vi skal udarbejde rapporten for Ministerrådet, men derefter skal vi selvfølgelig følge det tæt op. Jeg vil komme lidt nærmere ind på det senere på dagen, når vi skal drøfte, hvordan man kan bekæmpe svig, for det er jo et af de områder, hvor Parlamentets kontrol med Kommissionen og regeringerne kan komme til at spille en effektiv rolle.

Med hensyn til spørgsmålet om at afskaffe det demokratiske underskud eller deficit, som det hedder, er det klart, at en af metoderne er at give Europa-Parlamentet de beføjelser, jeg her har talt om. Men en anden metode er at lade de nationale parlamenter få større indfly-

delse på deres regeringers Europapolitik, og her glæder det mig at se, at mange andre lande er ved at efterligne vores model og er i færd med at opbygge markedsudvalg eller Europaudvalg – som vi jo skal kalde vort udvalg fremover – så parlamenterne på forhånd får indflydelse på, hvad regeringerne foretager sig i Ministerrådet. Ellers kan man jo heller ikke få reel indflydelse.

Til sidst vil jeg gerne understrege, at på linje med den dagsorden, der blev vedtaget den 30. november 1993, er Danmarks holdning til fælles borgerskab, ØMU'en, fælles forsvarspolitik, fælles forsvar og retlige og indre anliggender fastlagt ved folkeafstemningen den 18. maj 1993 og kan kun ændres gennem en ny folkeafstemning.

Det er meget vigtigt, at der her i Danmark er bred enighed om den danske Europapolitik, og det er derfor med stor glæde, jeg nu kan fremsætte et forslag om motiveret dagsorden, som samtlige partier bag forespørgslen – altså også Fremskridtspartiet – kan støtte. Dette forslag lyder således:

Forslag om motiveret dagsorden:

»Folketinget hilser med tilfredshed, at der mellem Den Europæiske Union og Østrig, Sverige, Finland og Norge er færdigforhandlet traktater om disse fire landes indtræden i EU. Det er i overensstemmelse med et hovedmål for Danmarks Europapolitik gennem en årække. Folketinget udtrykker tilfredshed med, at også de nye medlemslande vil deltage fuldt ud i regeringskonferencen i 1996 og forberedelserne hertil.

Med disse ændrede vilkår for udviklingen af samarbejdet i EU opfordrer Folketinget regeringen til

- at arbejde for, at nordiske synspunkter ikke mindst vedrørende fremme af beskæftigelsen og forbedringen af miljøet kommer til at præge udviklingen i Europa,
- at arbejde for, at der snarest tilvejebringes vilkår for en udvidelse af EU med central- og østeuropæiske lande, herunder de baltiske lande,
- at arbejde for, at Danmark spiller en aktiv rolle inden for rammen af Maastricht-Traktatens og Edinburgh-Aftalens bestemmelser om den fælles udenrigs- og sikkerhedspolitik,